

Зазначимо, що розвиток пам'яті наших студентів музично-педагогічних спеціальностей та учнів загальноосвітніх шкіл потребує більшої уваги, ніж раніше, тому для її тренування треба знаходити час на кожному занятті як у синтезі з іншими формами роботи та вправами, так і в „чистому вигляді”, що і пропонуємо подавши до вашого розгляду елементи методів розвитку загальної та музичної пам'яті на основі музичних елементів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бочкарьов Л. Насущные задачи музыкальной психологии. // «Советская музыка». 1981, №1.
2. Выготский Л. Развитие высших психических функций. – М.: Просвещение 1970.
3. Курланд М., Лупов Р. Как улучшить память. – М.: Астрель, 2003. – 366с.
4. Польской А. Как улучшить свою память. – Минск: Харвест, 2002. – 326-332с.
5. Теплов Б. Психология музыкальных способностей. – М., 1967.
6. Чиж Г. Память как компонент системы музыкального мышления. / Музыкальное мышление: сущность, категории, аспекты, исследование. – М., 1987.

Динька Н.

Науковий керівник – доц. Маркович М.Й

БЛАГОУСТРІЙ ТЕРИТОРІЙ ДИТЯЧИХ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Постановка проблеми. Вирішення комплексних завдань благоустрою територій різного призначення є одним з найкоротших шляхів подолання проблеми естетичного дискомфорту середовища та недоліків у функціональному використанні. Фахівцями передбачається більш ретельна увага щодо формування ландшафтних елементів як необхідних функціональних складових середовища і руйнація усталеного розгляду цієї проблеми, що набула у сучасній практиці переважно декоративної орієнтації.

Дитячі садочки - заклади, в яких створюються найбільш комфортні умови для розвитку і виховання дітей дошкільного віку. Найбільш суттєвий вплив на організацію мережі дошкільних закладів, на об'ємно-планувальне рішення будівель дитячих садків і планування їх ділянки мають санітарно-гігієнічні та педагогічні вимоги. Дизайнерські прийоми і засоби благоустрою таких закладів також повинні відповідати виховним, розважальним вимогам та умовам для розвитку інтелекту і оптимального фізичного стану [2 ст.67].

Аналіз останніх наукових досліджень. Формування ландшафтного середовища дитячих дошкільних закладів має свої особливості. Безумовно, основна відповідальність дорослих по відношенню до дітей – забезпечити для них безпечне середовище, в якому вони могли б грати і розвиватись з мінімальним ризиком для здоров'я і життя. Саме ця ідея лежить в основі створення дитячих ігрових майданчиків. Але в українській діяльності найчастіше дитячі майданчики навпаки є джерелом небезпеки для дітей. Стан багатьох дитячих майданчиків в Україні гнітючий. Причина цьому – відсутність у нашій країні законодавчих актів, які б встановлювали обов'язкову відповідальність виробників і експлуатуючих організацій у забезпеченні безпеки дітей на дитячих ігрових майданчиках. Але всі вітчизняні виробники дотримуються норм єдиного стандарту безпеки дитячих майданчиків, який виданий і затверджений Європейським Комітетом Стандартизації, і є обов'язковим для країн Європейського Союзу, стандарт – EN 1176:1998. У тому числі розроблений і затверджений стандарт – EN 1177 «Ударопоглинаюче покриття дитячих ігрових майданчиків. Вимоги безпеки та методи випробувань» [4ст. 33].

Та останнім часом зважаючи на значний вплив європейських стандартів та стилів в Україні з'являється безліч компаній які займаються створенням сучасних якісних, а головне безпечних дитячих майданчиків.

Метою статті є вивчення специфіки благоустрою територій дитячих дошкільних закладів та альтернативних можливостей ландшафтного дизайну .

Виклад основного матеріалу. Дитячі дошкільні заклади являють собою не тільки благоустрій територій відповідно до їх функціонального призначення, а й перш за все частину архітектурного мистецтва об'єднану спільною просторовою ідеєю.

При створенні дитячих майданчиків та садків слід вирішувати такі основні завдання:

- містобудівні;
- санітарно-гігієнічні;

- функціональні;
- планувальні;
- композиційні;
- конструктивні;
- психофізіологічні ;
- дендрологічні.

Визначальною містобудівною вимогою при організації мережі дошкільних закладів являється рівномірне забезпечення дітей дошкільними закладами, дотримання гігієнічних нормативів при розміщенні будівель в житловій забудові і приміській зоні, включення у мережу необхідних типів дошкільних закладів. Планування та об'ємно-просторове рішення забудови з урахуванням характеристики території та комунікаційних зв'язків з містом.

Санітарно-гігієнічні вимоги вирішуються в ході розв'язання екологічних задач, які залежать від достатньої кількості озеленення та оптимальної відповідності гігієнічним нормам рослинного матеріалу. Озелененні території дитячих дошкільних закладів займають значне місце в загальному балансі зелених насаджень житлових районів і мікрорайонів. Значним є ступінь озеленення цих територій, до 60 відсотків [1ст.143]. Розміщення цих закладів поза територією житлових груп із урахуванням нормативної доступності, по можливості, гранично з територією саду житлового району або існуючими озеленими територіями, має позитивні наслідки. Склад і площі приміщень, а також майданчиків на відкритому повітрі менш за все визначаються гігієнічними і педагогічними вимогами і залежать від типу закладу, його величини, характеру експлуатації.

Функціональна організація території дитячих дошкільних закладів в першу чергу має відповідати основному технологічному процесу - праці з дітьми. На земельній ділянці повинні передбачатись такі функціональні зони: забудови групових майданчиків, спортивно-ігрова, юних натуралістів та господарська. Окремі зони та території майданчиків повинні розмежовуватись живою огорожею.

Планувальні задачі вирішуються при уточненні функціонального і композиційного рішення середовища ділянки майданчика та детальній розробці окремих майданчиків [5ст. 78]. Відшукуються варіанти раціонального розміщення обладнання та елементів благоустрою по всій території, що сприятиме створенню комфортного середовища у кожному куточку ділянки, функціональне і композиційне рішення території закладу в цілому і окремих його частин, раціональне розміщення обладнання та елементів благоустрою для створення комфортного середовища у кожному куточку ділянки.

Композиційні особливості елементів середовища, ділянки, споруд як об'єктів архітектурно-дизайнерської композиції малих архітектурних форм полягають в їх функціональності, «дитячому масштабі» сприйняття, особливостям поняття про естетику саме з погляду маленьких споживачів. Проектування майданчиків повинно здійснюватися відповідно до загального функціонально-планувального й композиційно-просторового задуму ділянки дитячого закладу, до складу якого вони входять.

Конструктивні особливості полягають у раціональному вирішенні усіх конструкцій споруд, водоймищ, малої архітектури та детальна розробка складових частин і вузлів зеднання одного елементу обладнання з можливістю трансформування. Основне покриття майданчиків - трав'янисте, а доріжок - утрамбований ґрунт або плити з природного чи штучного каміння. Асфальтування повинно бути виключеним або використовуватись лише на господарчому дворі.

Психофізіологічні вимоги стосуються як функціонального зонування, так і особливостей ігрового обладнання, гармонізації його за формою, матеріалом та кольором. Загальні і групові майданчики слід оснащувати обладнанням для ігор або занять за розміром й за набором відповідно до віку дітей. Встановлене в ряд комбінаційне ігрове приладдя треба доповнити запасними доріжками, щоб дитина могла у будь-який момент перервати гру за будь-яких причин. Доріжки для більш складних ігор бажано робити коротшими [3ст. 133]. Деяке предметне обладнання потрібно встановлювати в кількох екземплярах, щоб не виникало додаткових суперечок. До такого обладнання відносяться столи для гри в настільний теніс, гойдалки, плити для стрибання. Ігрове обладнання слід розміщувати таким чином, щоб воно

утворювало функціональні групи, а не випадкову суміш. При цьому з частин приладь для гри малюків утворюється взаємозв'язана група, з решти - групи приладь для певних видів ігор.

Дендрологічні особливості полягають у функціональних задачах, які вони виконують - захисних, сануючих, декоративних, навчально-виховних.

У наш час всі елементи дитячих майданчиків повинні відповідати ряду вимог. Головна вимога, яка повинна стосуватися всіх видів обладнання – їх абсолютна безпека. Несучі конструкції повинні бути міцними, стійкими, місця зварювальних швів, дерев'яні поверхні ретельно зачищеними і відшліфованими. Дитячі майданчики, в першу чергу, повинні бути ізольовані від проїздів для автотранспорту, від автостоянок і доріжок з інтенсивним пішохідним рухом. Вони повинні бути непрохідними. Друга необхідна умова, що пред'являється до обладнання дитячих майданчиків – це відповідний дизайн. Споруда з металу і пластика не повинна лякати дитину, вона повинна і формою і за кольором, будити його фантазію і одночасно гармонувати з навколишнім пейзажем. Третя властивість, якою повинен володіти сучасний ігровий комплекс – це універсальність. Це ми можемо побачити на прикладі закордонних розважальних зон, таких як сіднейський олімпійський парк (проект Грехема Аннеслі (Graham Annesley)) або проект ігрового майданчика Zorlu Center у Стамбулі, як створюються ультрасучасні багатофункціональні а головне безпечні ігрові майданчики. Своєю новизною і екстравагантністю приваблюють не тільки маленьких відвідувачів а й їхніх дорослих батьків.

Висновки. Виходячи із вище сказаного підсумовуємо, що особливості побудови об'ємно-просторової структури дитячих дошкільних закладів полягають у використанні специфічних елементів архітектурної композиції, що відповідають віковим категоріям дитячого розвитку. Елементи архітектурно-просторового середовища виступають як засоби організації виховного середовища і повинні нести в собі функціональні властивості предметів, а також відповідати вище переліченим вимогам.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Залеская Л.С. Ландшафтная архитектура / Л.С. Залеская, Е.М. Микулин. - М.: Стройиздат, 1979. - 240 с.
2. Колінько В.В. Київ - священний простір / В.В. Колінько, Г.К. Куровський. - К.: Київська ландшафтна ініціатива, 2006. - 232 с.
3. Ландшафтная архитектура / под ред. И.Д. Родичкина. - К.: Будівельник, 1990. - 334 с.
4. Проектирование детских дошкольных учреждений. Справочное пособие к СНиП 2.08.02 - 89. - М.: ЦНИИЭП учебных зданий, 1997. - 94 с.
5. Шиканян Т.Д. Азбука ландшафтного дизайна / Т.Д. Шиканян. - Кладезь-Букс, 2007. - 144 с.
6. Щурова В.А. Міський і ландшафтний дизайн. Благоустрій території різного призначення: конспект лекцій / В.А. Щурова. - К.: КНУБА, 2008. - 40 с.

Маишталір Н.

Науковий керівник – доц. Ороновська Л. Д.

ВІДНОСНА СИСТЕМА СОЛЬМІЗАЦІЇ ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОГО СЛУХУ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Постановка проблеми. При дослідженні матеріалу історично конкретних концепцій немає правильного шляху до з'ясування закономірностей побудови теоретичних систем, аніж їх порівняльне вивчення в культурах різних народів. Одним з першорядних завдань, що стоять перед вчителем музики, є розвиток музичного слуху у школярів. Адже це найяскравіший компонент музичних здібностей. Вчитель повинен добирати пісні і вправи відповідно до теоретичного матеріалу, що вивчається, а також враховувати вимоги щодо прищеплення вокально – хорових навичок. Також вчитель ставить перед собою мету навчити дітей свідомо сприймати, історично відтворювати елементи музичної звуковисотності, відчувати ступені ладу і співвідношення між ними на ладовій основі.

Метою статті є показати як розвивається звуковисотний слух учнів початкових класів за допомогою методики відносної (релятивної) системи сольмізації.

Виклад основного матеріалу. На різноманітних слухових і наочних прикладах треба навчити дітей розрізняти мелодичний рух вниз, вгору та на одній висоті. Під час виконання цих